

ادبیات و حقوق در پرتو مطالعات میان‌رشته‌ای

امین جعفری^۱

علی مولا بیگی^۲

چکیده

مطالعات میان‌رشته‌ای باعث تعامل میان دو یا چند رشته مختلف و زمینه‌سازی برای رشد و توسعه علوم و افزایش توانمندی آنان برای حل مشکل‌های پیچیده و چند وجهی می‌شود. این تعامل می‌تواند از تبادل ساده نظرات تا همگرایی متقابل مفاهیم، روش‌شناسی، رویه‌ها و معرفت‌شناسی، اصطلاح‌شناسی داده‌ها، سازمان‌دهی تحقیق و آموزش در عرصه‌های گسترده گردد. ادبیات و حقوق از آنجا که موضوعات یکسانی برای بحث دارند، موجب شده تا بتوان نگاه میان‌رشته‌ای به این دو حوزه داشت و نباید به خاطر آنکه یکی بیشتر حالت منطق‌گرایانه داشته و دیگر حالت احساس‌مدارانه، آن دو را از هم دور تصور نمود. «ادبیات حقوقی» ضمن گسترش دامنه موضوع برای نگارش داستان‌ها، موجب خارج شدن مباحث خشک و بی‌روح حقوقی می‌شود و روشی برای تدریس در دانشکده‌های حقوق، آگاه‌سازی عمومی مردم و همچنین امکان انتقاد از سیاست‌گذاری تقنینی و اجرایی را فراهم می‌سازد.

کلیدواژه: مطالعات میان‌رشته‌ای، ادبیات، حقوق، ادبیات حقوقی

۱. استادیار حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی تهران

Email: Amin.jafari@atu.ir

۲. دانشجوی دکتری جزا و جرم‌شناسی از دانشگاه علامه طباطبایی تهران

Email: keykhosrow۷۱@yahoo.com